

[Ole Bjørn Kraft.]

der stilles til Raadighed som Laan for os. I det hele taget gælder det jo, at vi desværre paa nuværende Tidspunkt ikke kender meget til disse Laan og deres Betingelser ud over, at de er nøje knyttet til Gaven, saaledes at hvis man siger nej til Laanet, kommer man ogsaa til at give Afkald paa noget af Gaven, men vi maa vedtage dem i Tillid til, at de ydes i samme Aand, som Gaven gives. Men har jeg ikke Lov at gaa ud fra, at det er Regeringens Hensigt paa samme Maade, som Tilfældet er med det Laan, Danmark har optaget i Den internationale Bank, at indbetale Provenuet i danske Kroner i Nationalbanken som et Led i Pengeopsugningen? Jeg vil gerne have en klar Udtalelse fra Regeringens Side herom, da vi anser dette Spørgsmaal for meget vigtigt i denne Forbindelse.

Maa jeg om Bestemmelserne i Artikel VII vedrørende de Oplysninger, vor Regering forpligter sig til at stille til Raadighed for U.S.A. om Udnyttelsen af Hjælpen, sige, at de forekommer mig naturlige, men at det er klart, at Danmark ikke skal give Oplysninger, som skader dets egne produktive og kommercielle Interesser, og jeg føler mig paa dette Punkt beroliget af Bestemmelsen i Tillægget til Aftalen.

Om den Oplysningstjeneste vedrørende Marshall-Planen, som er omtalt i Artikel VIII, har der fra kommunistisk Side været hævdet, at Regeringen hermed forpligtede sig til at lave Propaganda for Amerika i Danmark. Det drejer sig jo her udelukkende om regelmæssig, nøgtern Nyhedstjeneste om Hjælpens Omfang og Virkninger i vort økonomiske Liv. Da Kommunisterne er af den principielle Opfattelse, at Hjælpen vil vise sig at være til vor Skade, kan jeg i og for sig ikke se, at man fra den Side kan have noget imod, at saa mange Oplysninger som vel muligt kommer ud, men det er jo i det hele taget karakteristisk for den kommunistiske Agitation mod denne Plan, at man begyndte med at beklage sig over for meget Hemmelighedskræmmeri, medens man nu beklager sig over, at der gives for mange Oplysninger. Det er ikke let at tilfredsstille dette Parti.

Bestemmelserne om Opsigligheden, som rummes i Artikel XII, fordrer, synes jeg, en noget nærmere Forklaring fra den højtærede Udenrigsministers Side enten her eller i det Udvalg, der ventelig bliver nedsat. Jeg tænker paa den i Punkt 2 anførte Forudsætning om, at Artikel V og VII skal forblive i Kraft i 2 Aar efter en eventuel Opsigelse af Overenskomsten. Det er natur-

ligvis værdifuldt, at Overenskomsten i det hele taget kan opsiges, og jeg er enig med den højtærede Udenrigsminister i, at det giver vort Land en friere Stilling, men man har vel Lov til at udtrykke det paa den Maade, at de Fordele, Amerika selv har ud af Overenskomsten, er indeholdt i Artikel VII, hvorfor det for en umiddelbar Betragtning under alle Omstændigheder forekommer mærkeligt, at den er helt uden for de almindelige Opsigelsesbetingelser — saaledes maa jeg i alt Fald opfatte det, til en nærmere Forklaring er blevet givet.

Jeg har allerede i det foregaaende ytret mig om det særlige Tillæg til Overenskomsten. Det er aabenlyst, at dette Tillæg paa en Række Omraader begunstiger de laantagende Lande i Forhold til selve Overenskomsten og stiller dem friere. Jeg gaar ud fra, at dette Tillæg er et Resultat af de Forhandlinger, vor Ambassadør i Washington har været med til at føre med De Forenede Staters Regering; de er et Udtryk ikke alene for amerikansk Villighed til at forstaa de europæiske Synspunkter, men ogsaa for Forhandlingsdygtighed fra europæisk Side.

Naturligvis paalægger Marshall-Planen os en Række Forpligtelser. Vi paatager os Byrder i flere Henseender. Det er vel vanskeligt i Dag at overskue, hvordan Virkningerne til fulde vil blive, men der er ingen Grund til at lægge Skjul paa, at der baade i Pariserkonventionens og i Amerikaoverenskomstens Kølvan kan udvikle sig Vanskeligheder, som kan komme til at virke generende for os. Naa, Livet er ikke lutter Lagkage, og vil man nyde, maa man ogsaa yde.

Vi har nu Valget mellem at medvirke til en Ratifikation af disse to Overenskomster eller holde os udenfor. Vi kan tage Marshall-Planen, eller vi kan lade være. Men vælger man det sidstnævnte Standpunkt, maa man gøre sig klart, hvilke Konsekvenser det kan faa, om Danmark holder sig uden for det økonomiske Samarbejde med de Lande, som er vort handelspolitiske Livsomraade. Det kan næsten faa en alvorligere Følge for os, end om vi maatte undvære de Midler, som Marshall-Planen stiller til Raadighed for vor egen Genopbygning. Vort Lands Genopbygning saavel som Europas Genopbygning er ikke alene et Spørgsmaal om Etablering af nye Fabrikker, Rekonstruktion af de ødelagte, nye Kapitalinvesteringer, Maskinanskaffelser o. s. v. for de enkelte Lande. Den er i lige saa høj Grad — maaske i højere Grad — et Spørgsmaal om at tilvejebringe i Europa en sund og fornuftig økonomisk Arbejdsdeling. Vi kan ikke gøre os Haab om at vinde vor